

[Aksel Larsen.]

dansk landbrugseksport får nogen som helst gunstigere stilling, hvis vi tilslutter os det såkaldte fællesmarked, end landbrugseksporten har nu, har man så travlt med at sige, at vi må skynde os at deklarerer vor tilslutning.

Jeg tror, efter det kendskab jeg har til Romtraktaten og hvad dermed hænger sammen, at faren ved en tilslutning er håndgribelig og nogenlunde overskuelig; men gevinsten som sagt yderst tvivlsom. Jeg frygter som det ærede medlem hr. A. C. Normann, at det ville blive meget vanskeligt for en væsentlig del af dansk industri at konkurrere, hvis vi kommer ind i fællesmarkedet, og at landbruget ikke vil få de fordele, som visse landbrugsrepræsentanter regner med. Jeg frygter, at vi på grund af den skærpede konkurrence for dansk industri vil få en betydelig arbejdsløshed, der yderligere kan blive forøget, hvis vi skal til at give fri adgang for udenlandsk arbejdskraft til at vandre ind i landet. Jeg frygter, at udenlandsk kapital vil få langt større indflydelse over dansk erhvervsliv, end tilfældet er nu, og jeg ved ganske bestemt, at hensigten, perspektiverne, med fællesmarkedet er at nå til en politisk statssammenslutning, der reelt vil berøve medlemslandene deres statslige og nationale suverænitet og føre dem ind under den stærkeste af fællesmarkedets magters økonomiske og politiske hegemoni, altså ind under tysk hegemoni.

Det vil gøre den tyske fare, som vi i øjeblikket må være klar over eksisterer, endnu mere alvorlig, og derfor finder jeg, at der er grund til at overveje denne sag meget omhyggeligt, ikke syv gange, men syv gange halvfjerdsindstyve gange og derpå sige nej.

Jeg ved godt, at der er dem, der ser sådan på det, at Danmarks økonomiske situation vil blive meget vanskelig, hvis vi ikke går med ind i det ene eller det andet af disse to store markeder. Men det sikre er, at risikoen ved det er meget stor, og når selv det ærede medlem hr. Aksel Møller, der muligvis af partipolitiske grunde havde så travlt med at forlange, at nu måtte regeringen beslutte sig, når selv det ærede medlem hr. Aksel Møller er blevet betænkelig og siger, at sagen må undersøges omhyggeligt, før man tager stilling, så kan jeg forstå, at der også i de kredse, det ærede medlem hr.

Aksel Møller repræsenterer, er ved at vokse alvorlige betænkeligheder frem.

Den højtærede statsminister har talt om ideen om en nordisk union eller et nordisk økonomisk samarbejde. Jeg kan ikke forstå, at man ikke langt mere aktivt og positivt, end man hidtil har gjort det, har arbejdet for at orientere sig i nordisk retning, og jeg kan slet ikke forstå, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen siger, at vi hellere må orientere os i sydlig retning. Det er mig ikke bekendt, at Danmark fra syd nogensinde har fået noget godt. Jeg har bemærket den højtærede statsministers udtalelser om det nordiske økonomiske samarbejde, hvor han taler om oprettelse af et fælles nordisk marked omfattende ca. 80 pct. af den nordiske samhandel samt forslag vedrørende produktionssamarbejde, samarbejde om teknisk forskning og uddannelse, et finansielt samarbejde og et samvirke om handelspolitiske spørgsmål. Jeg ved godt, at der kan være mange vanskeligheder, når det gælder om at få realiseret en sådan plan, men jeg synes, enhver må kunne se, at navnlig hvis man kunne få et samvirke mellem de nordiske lande om handelspolitiske spørgsmål, ville Nordens stilling i almindelighed og Danmarks stilling i særdeleshed blive langt gunstigere.

Ved en diskussion for nylig om fællesmarkedetsplanerne kom det ærede medlem hr. Axel Kristensen med en udtalelse om, at vi måtte se i øjnene, at Danmark er ikke i stand til at føre en aktiv handelspolitik. Jeg begriber ikke en sådan udtalelse. Da det ikke har været forsøgt, ved det ærede medlem hr. Axel Kristensen ikke noget om, hvorvidt det er muligt. Jeg synes, Danmark skulle forsøge det, og jeg tror, Danmark er i stand til også selvstændigt at føre en aktiv handelspolitik, men jeg kan naturligvis se, at mulighederne for et gunstigt resultat af en sådan aktiv handelspolitik ville være ulige større, hvis vi førte den sammen med de øvrige nordiske lande.

I programtalen bebudede den højtærede statsminister lempelse af importreguleringen. Jeg ved ikke, om dette var en indrømmelse til retsforbundet, men uanset hvad der var årsagen til denne bebudelse, er jeg nødt til at spørge regeringen, om den ikke også kunne tænke sig en lempelse af eksportreguleringen. Det forekommer mig, at den